

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Νέοι καλλιτέχναι τοῦ ἄσματος ἐμφανίζονται ἀπὸ τινος εἰς συναυλίας καὶ παραστάσεις. Παρατηρεῖται εἰς ὄργασμὸς πρὸς ἀνάδειξιν νέων ταλάντων. Ἐξετιμήθησαν ὡς ἀπαρχαὶ μελλοντικοῦ σταδίου αἱ φωναὶ τῶν κ. κ. Κρυωνᾶ, Ὑψιφώνου ἐκ Ρωσσίας ἐλθόντος, Κορωνάκη καὶ Μυλωνᾶ οἱ ὅποιοι διὰ συναυλιῶν, ὧν μετέσχον συνάδελφοί των καὶ καθιγγηταὶ τοῦ Ὠδείου, προσεπάθησαν νὰ ἐξεύρουν τὰ μέσα τῆς μεταβάσεώς των εἰς Εὐρώπην, Βλησίδου βαρυτόνου, καὶ Γιαννάτου βαθυφώνου.

— Εἰς τὸ θεατρίδιον «Ἐτουάλ» ἐδόθη ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ ντιζέρ κ. Καρακάση «**Ο Πειτεινός**» γραφεῖσα ἐν Σμύρῃ. Τὰ τραγουδιὰ τῆς πρωτοτύπου αὐτῆς ἐπιθεωρήσεως ἔκαμαν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν καὶ οἱ χοροὶ, εἰς οὖν διεκρίθη νέος χορογράφος, ὁ κ. Ζαφειρόπουλος. Οἱ στίχοι ἀρκετὰ εὐφρεῖς.

Τὸν «Πετεῖνον» δεδέχθη τὸ «Μονόκλ» ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Ν. Τρεμπέλα, μὲ μουσικὴν τοῦ κ. Σπ. Λεπενιώτου.

— Εἰς τὸ Κυβέλειον ἐπαίχθη ἡ χειμερινὴ ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Δραγάτη «**Ο Πειρασμός**», ἡ ὁποία μολονότι χειμερινὴ δὲν εἶνε παγερά. Ἐχει δύο-τρία νούμερα ἐξυπνα καὶ ἰδίως ἀπροόπτους σκηνάς, ἀλλ' ὅλαι αἱ ἄλλαι εἶνε ἢ ἐπαναλήψεις γνωστῶν σκηνῶν, ἢ ἐλευθεριάζουσαι. Ἡ κ. Βατίστα ὡς κυρία τοῦ Παξιμ καὶ ὡς κυρία μὲ τὸ Χοῦ, ἡ κ. Δελενάρδου ὡς Τράμ, ἡ κυρία Λεὸ ὡς Τεννύστρια, ἡ κυρία Ἀλβυ ὡς βαρόμετρον ἤρσαν ἀρκετὰ. Ὁ κ. Γενίδης ἔχει

ἓνα μόνον νούμερο, τοῦ Κονφερανσιέ οἰονοπευματιστικῶν διαλέξεων, τὸ ὅποιον εἶνε μίμησις ρόλου, τὸν ὅποιον ἐδημιούργησεν ὁ κ. Βιλλάρ. Ὁ κ. Καπετανάκης ἀναδεικνύεται χαριτωμένος δημιουργὸς κωμικῶν τύπων.

— Εἰς τὸ «Πανελλήνιον» ἐπαίχθη ἡ ἀπὸ ἐνδὸς ἔτους παιζομένη εἰς τὸ Παρισινὸν θέατρον «Bouffes Parisiennes» τρίπρακτος ὁπερέττα—Ἐπιθεώρησις «Phi—Phi», κατὰ διασκευὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βώττη. Πρόσωπα ὁ Περικλῆς, ὁ Φειδίας—ἐξ οὗ καὶ ὁ τίτλος, διότι ἀποκαλεῖται χαϊδευτικὰ Φιφῆς—ἡ Ἀσπασία. Ἡ ὑπόθεσις τῆς εἶνε εἰλημμένη ἐκ τῆς Ἑλλ. ἀρχαιότητος, σατυρίζει ὅμως μὲ πολὺ χιοῦμορ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν. Ἀλλ' ἡ διασκευὴ ἐφυγάδευσε τὴν δρασερὰν Παρισινήν χάριν, περιττὴ δὲ ἦτο ἡ παράθεσις τραγουδιῶν συνήθων εἰς τὰς Ἑλλήν. Ἐπιθεωρήσεις, ἀφοῦ ἡ πρωτότυπος μουσικὴ τοῦ ἔργου εἶνε ἀρκετὰ εὐχάριστος.

— Εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον ἐνεφανίσθη εἰς τὴν «Καθαλαρίαν» ἡ Πολωνὶς μεσόφωνος δ. Βάρκο.

— Ἐπανήλθεν ἡ κ. Σαμπανιέθα, ἡ ὁποία ἔπαιξε «Τραδιάταν» καὶ «Λακμέ».

— Εἰς τὰς διαφόρους πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς περιοδεύει θίασος ὁπερέττας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Εὐφρ. Ἀξαμπανοπούλου παίζων Παναθήναια, Σκοῦπα, Ραβὰσι καὶ ἄλλα ἀθηναϊκὰ ἐπιθεωρησιακὰ προϊόντα. Κριτικαὶ δὲν ἐδημοσιεύθυσαν διὰ νὰ μάθωμεν τί ἐστὶ Ἀξαμπανοπούλου, ὁ νέος αὐτὸς ἀστὴρ εἰς τοὺς Ἀντίποδας...

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ὁ κ. Γερωθυπουργὸς κατὰ τὴν ἐκ Ρώμης διέλευσίν του ἐπόρευε πρὸ τοῦ Ἰταλοῦ γλύπτου Ροντέλι εἰς τὸ ἀτελεῖ του.

— Ὁ ἐκ Κιαιραρίας καταγόμενος καὶ ἐν Βελγίῳ διαμένων ὁμογενὴς κ. Παλαντζῆς ἐδοξήσατο δύο ἐκατομμύρια πρὸς ἴδρυσιν Πανεπιστημιακοῦ κτιρίου ἐν Σμύρῃ καὶ προσθέτως 250,000 ἐτησίως πρὸς συντήρησίν του.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐνταῦθα Οὐκρανικῆς ἀποστολῆς Θεόδωρος Ματουσέφσκι. Ἐπιφανέστατος δημοσιογράφος, ἀγωνισθεὶς ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν ἐν Ρωσσίᾳ, ἦτο συγχρόνως ὁ μεγαλειότερος τῶν ἱστοριογράφων τῆς Οὐκρανίας μετὰ τοῦ Κρουσέφσκι. Διεπνέετο ὑπὸ ἀγνοῦ φιλελληνισμοῦ.

— Ἀπέθανεν ἐν Πάτραις διαπρεπὴς δημοσιογράφος, ὁ Μιχαὴλ Σακελλαρίου. Ἐκ τῶν παλαιότερων πολιτικῶν ἀρθρογράφων διεκρίνετο διὰ τὴν δύναμιν τοῦ καλὰμου, τὴν παρρησίαν τῆς γνώμης, διὰ τὸ ἰδιόρρυθμον καὶ δομητικὸν ὕφος, διὰ τὸ κάλλος τῆς γλώσσης. Διεπλέγετο ὑπὸ ἀγνοῦ πατριωτικοῦ αἰσθηματος, γνώστης δ' ἐμβριθὴς τῆς ἱστορίας. Κατὰ τὸν πόλεμον ἐδημοσίευσεν ἄρθρα εἰς τὴν «Πελοπόννησον» ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐξορίσθη. Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ὑπέκλυψεν ταχέως εἰς νόσον ὀφειλομένην εἰς ψυχικὰς ταλαιπωρίας.

— Ἀπέθανεν ἐκ σηπαιμίας ὁ καθηγητὴς τῆς Θεο-

λογίας ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ Ἑμμ. Ζολώτας. Ἡμένηεσε ἐπὶ 27 ἔτη τὴν Καινὴν Διαθήκην, ἐπυρτάνευσεν πρὸ τριετίας, ἦτο συγγραφεὺς δύο θεολογικῶν συγγραμμάτων, κατέλιπε δὲ καὶ τρίτον ἀνέκδοτον περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Πύλου. Διεκρίνετο πρὸς τοῦτοις ὡς κράτιστος φιλόλογος.

— Ἀπέθανεν ὁ πρῶτος καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ Σπυρίδων Μηλιαράκης. Διεκρίθη ἐκτὸς τῆς εἰκοσιπενταετοῦς διδασκαλίας καὶ ὡς συγγραφεὺς. Ἐγραψε μονογραφίαν περὶ τῶν «Ἡμετέρων προγόνων» ὑποστηρίξας τὴν Δαρβίνειον θεωρίαν, «Βοτανικὴν» σύγγραμμα πολὺτιμον διὰ τὴν νεοελληνικὴν ἐπιστήμην καὶ διηύθυνε τὸν «Βιολογικὸν ἔρανιστήν». Καταλίπει ἀνέκδοτον σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ κοινὰ ψυχικὰ συναισθήματα ἀνθρώπων, πιθήκων καὶ κυνῶν».

— Ὁ ἐκ Σμύρνης μουσικὸς καὶ ντιζέρ κ. Λαΐλιος Καρακάσης ἔδωκε ἀπογευματινὴν μὲ ἰδικὰς του σανσονέττας. Ἐξετέλεσεν ἐπιτυχῶς πιανολόγους, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Φράξον, τοῦ τραγουδιστοῦ τῆς Μονιάρτης. Καὶ οἱ στίχοι οὗς ἐτραγουδοῦσε διηγουμένους, ἦσαν ἰδιοὶ του.

— Εἰς τὴν δεσποινίδα Κατίαν Πιτμεζᾶ ἐκθέσασιν Βυζαντινὰ κεντήματα εἰς πρωτότυπα σχέδια εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου ἀπενεμήθη τὸ Ἀγυροῦν Μετάλλιον παρὰ τοῦ κ. Γουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας.

— Εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ Goncervatoir τῶν

Παρισίων ἦλθε πρῶτος ἐπιτυχὼν ὁ Ἑλλήν βιολιστὴς κ. Φρειδερίκος Βολωνίνης. Ἐπίσης κατόπιν διανομοῦ διὰ τρεῖς θέσεις τῆς ὀρχήστρας Κολὼν ἐν Παρισίοις μεταξύ 50 διαγωνισμάτων ἦλθεν πρῶτος.

— Ὁ κ. Γρ. Ξενοπούλος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ὁ κ. Παλὴς» δημοσιεύει ἐν μακρῇ συνεχείᾳ εἰς τὴν «Καθημερινήν» ἀναμνήσεις συνδεόμενας στενωπὰτα πρὸς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς φιλολογικῆς του ζωῆς.

— Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ἀπένευμεν εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν κ. Μαρκὶν τὸν Σταυρὸν τοῦ Βελγικοῦ Στέμματος.

— Ἡ ἱστορικὴ βιβλιοθήκη τῆς Ἐδέσσης τῆς Μακεδονίας, ἡ ὑποστάσα συνεχὴ τὴν ἐπίδρασιν ἐκ τῶν Βουλγαρικῶν καὶ Τουρκικῶν ἐπιδρομῶν ἀνασυνιστάται. Ὁ ἐκεῖ γυμνασιάρχης κ. Γενεράλις δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς συγγραφεῖς ἐπικαλεῖται τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Βιβλιοθήκης.

— Διωρίσθη διδασκάλισσα τοῦ κλειδοκνυβάλου εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν ἡ διπλωματοῦχος τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ὁδείου δις Ἀθηνᾶ Κατσιμαντῆ, καθηγήτῃς δὲ τοῦ βιολοντσέλλου ὁ ἄρτι ἐκ Παρισίων ἀφικθεὶς μετὰ διετῇ φοίτησιν παρὰ τῷ καθηγητῇ Γαεὶ κ. Ἀχιλ. Παπαδημητρίου Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐπαγούρου του ἔδωσε συναυλίαν εἰς Παρισίους καὶ Μασσαλίαν.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Γενεύης ἡ δεσποινὶς Καίτη Παπαϊωάννου ἐνθα ἐπὶ τριετίαν ἐσπουδάσεν εἰς τὸ ἐκεῖ Ὁδεῖον τυχούσα διπλώματος Virtuosité εἰς τὸ κλειδοκνυβαλον.

— Διωρίσθησαν νέοι καθηγηταὶ εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν οἱ κ. κ. Naudin καὶ Μ. Βάρβογλης.

Ὁ κ. Maurice Naudin καθηγητῆς ἤδη τοῦ κλειδοκνυβάλου εἰς τὴν Schoula Cantorum τῶν Παρισίων, ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας φημίζεται δὲ ὡς διδάσκαλος ὅσον καὶ ὡς ἐκτελεστὴς ἄριστος.

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Συναυλίας ἔδωσαν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς περιόδου:

Ἡ διπλωματοῦχος τοῦ Ὁδείου βιολίστρια δ. Μαριέττα Νικακή, ἡ καὶ πρὸ πενταετίας ἐπίσκεφθεῖσα τὰς Ἀθῆνας, τῇ συμπράξει τῆς δ. Ρουμπὲν (ἄσμα) καὶ Ξανθοπούλου (συνοδεία πιάνου).

Ἡ δ. Φ. Οἰκονομάκου (ἄσμα) συμπράξει τοῦ βαρυτόνου κ. Σκαμούτσι, τοῦ κ. Ἐπιτροπάκη καὶ μικρᾶς ὀρχήστρας. Ἡ δ. Οἰκονομάκη συνέπραξεν ἐσχάτως μετὰ τοῦ Ἑλλ. μελοδράματος.

Ἡ δ. Ἀλεξ. Φωτιάδου (βιολί) διπλωματοῦχος μαθήτρια τοῦ κ. Σαίφερ, συμπράξει τῆς δ. Πανιᾶ (πιάνο) εἰς τὸ Ἑλλ. Ὁδεῖον. Διεκρίθη εἰς τὸ Κονσέρτο τοῦ Βενιάφσκη καὶ τὴν «Φόλια» τοῦ Κορέλλι.

Ἡ διπλωματοῦχος τοῦ ἁσματος δ. Ἀρτ. Βρασιβανοπούλου, συμπράξει τῆς δ. Ε. Κροντηροπούλου (πιάνο) τοῦ κ. Βρασιβανοπούλου (βιολοντσέλλο) εἰς τὸ Δημοτικόν. Ἡ δ. Βρασιβανοπούλου ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς Εὐρώπην δι' εὐρυτέρως σπουδὰς.

Ἡ κ. Ν. Φωκὰ εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» τῇ συμπράξει τῶν μαθητῶν τῆς κ. κ. Ἐπιτροπάκη, Ξηρέλη καὶ τῆς δ. Φ. Παπαϊωάννου.

Ἡ κ. Χήννηρ Ξυδῆ (πιάνο), εἰς τὸ Ἑλλ. Ὁδεῖον. Ἡ δ. Ὀλγα Λογοθέτου τελειόφοιτος τοῦ ἁσματος μαθήτρια τῆς κ. Καμπανάκη συμπράξει τῆς δ. Χαδηρολογίου εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν.

— Ὁ διευθυντῆς τῆς ὀρχήστρας Ρώσος κ. Σαμουσὶν, ὅστις ἦλθε μετὰ τῆς κ. Σαμπανιέβα εἰς Ἀθῆνας, τοῦ ὁποῦ ἡ ἰκανότης ὡς μαέστρου εἶνε μεγάλη διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, ἔδωσε συναυλίαν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον. Ἐξετελέσθησαν

τὰ ἑξῆς ἔργα Ρώσων σινθετῶν. Ἡ Παθητικὴ συμφωνία τοῦ Τσαϊκόφσκη, ἡ γέματη πάθος καὶ χρωματισμὸν, τὸ καπρίτσιο τοῦ Κορσακῶφ ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὀρχήστρας διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. Σαμουσὶν, ἡ Ἀνάμνησις τῆς Μόσχας τοῦ Βενιάφσκη καὶ μία καντσονέτα τοῦ Τσαϊκόφσκη ὑπὸ τοῦ βιολιστοῦ κ. Λυκούδη, μία ἄρια ἀπὸ τὴν ὄπεραν «Ἡ μνηστὴ τοῦ Τσάρου» τοῦ Ρίμσκη-Κορσακῶφ, μία romance, τοῦ Ζεϊκόφσκη τὰ ὁποῖα ἐτραγοῦδῃσεν ἡ κ. Σαμπανιέβα, καὶ ἓνα solo δι' ἄρταν ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τῆς κ. Βασενγρόβεν, συνοδεύοντος τοῦ κ. Μητροπούλου.

— Νέον κουαρτέτον συνεστήθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σουλτσε, τῇ συμπράξει τῶν κ. κ. Λομπιάγκο (δεύτερο βιολί), Ἀλφρ. Πρεστρώ (βιόλα) καὶ Ἀντωνοπούλου (βιολοντσέλλο). Ἡ πρώτη συναυλία περιλάμβανε τὰ κουαρτέττα Χάϊδν (μὴ μινερ) Μπετόβεν (φά μαξέρ) καὶ Ντβόρζακ (φά μαξέρ). Προσεπάρθθησαν νὰ ἀρμόνισθον εἰς τὸ σύνολον, ἀλλὰ μόνον οἱ κ. κ. Σουλτσε καὶ Ἀντωνόπουλος τὸ κατόρθωσαν. Ὁ κ. Λομπιάγκο δὲν εἶνε εἰσέτι ἐπαρκῶς κατηρτισμένος διὰ νὰ μετέχῃ κουαρτέττον ἐκτελούντος δύσκολα ἔργα ἀπὸ τὸν κ. Πρεστρώ, πρῶτην φορὰν ἐμφανιζόμενον, ἀπόφοιτον Ρώσικοῦ Ὁδείου, ἔλειπεν ὁ ἐκφραστικὸς χρωματισμὸς, φαίνεται ὅμως ἰκανὸς χειριστὴς τοῦ δοξαριῶ. Καλλιτέρα ἀπεδόθη τὸ κουαρτέττο Χάϊδν.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Δύο μουσικαὶ διαλέξεις συνεκέντρωσαν ἱκανοὺς ἀκροατάς.

Ἐν τῷ Ἑλλ. Ὁδεῖν ἡ καθηγήτρια κ. Αὔρα Θεοδοροπούλου ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ μαθηματὶ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης ὁμίλησε διὰ τὴν σημασίαν τῆς ἱστορίας ἐν τῇ κατανοήσει καὶ ἐκτιμῇ εἰς ἑνὸς καλλιτεχνήματος καὶ ἐν τῇ μορφώσει τῆς καλαισθησίας. Ἡ κ. Σκέπερ κατόπιν ἐτραγοῦδῃσεν τρία τραγούδια διαφόρων ἐποχῶν, τοῦ Περγολέζε (1710), τοῦ Σοῦμαν (1810) καὶ ἐν ἀπὸ τὰς ἰαμβους τοῦ κ. Καλομοίρη. Ἐν δὲ τῇ Ἀρχ. Ἐταιρίᾳ ὁ διευθυντῆς τοῦ Ὁδείου τῆς Ἑθν. Μουσικῆς κ. Ψάχος μετὰ σύντομον εἰσηγήσιν τοῦ δημοσιογράφου κ. Καλαμάρα ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας του, στρεφομένης περὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς ἀγνῆς δημώδους μουσικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς. Ὁ κ. Ψάχος ὑπεστήριξε μετὰ θερμῆς πίστεως τὰς θεωρίας του, ὡς ἀνέλαβε νὰ ἐφαρμόσῃ, προέτεινε δὲ τὴν σύγκλησιν Πανελληνίου Μουσικοῦ Συνεδρίου πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἐλληνικῶν μουσικῶν τεμαχίων.

— Ἐν τῷ τμήματι τῆς νεωτέρας ἑλλ. ἱστορίας τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἐταιρίας, ὁ κ. Κ. Ράδος προέβη εἰς ἀνακοινώσεις α') περὶ τῶν χρονικῶν ὁρίων τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καὶ β') περὶ τῶν ἑλλ. σκαφῶν καὶ τῶν ἐλλήνων μαχητῶν τοῦ δὸν Ζουάν ἐν Ναυπάκτῳ (1571).

— Ὁ κ. Θ. Κυπραῖος συνεχίζων τὰς Ἐθνικοθηρσκευτικὰς διαλέξεις του ὁμίλησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας περὶ τῶν εἰκοσι μόνων τοῦ Ἄθω καὶ τῶν ἱστορικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν των.

— Ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρίᾳ ἔκαμαν ἀνακοινώσεις οἱ κ. κ. Ἱ. Σβορώνος, Σ. Μενάρδος καὶ Χ. Χαριτωνίδης.

— Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρίᾳ ὁμίλησεν ὁ κ. Γ. Σωτηρίου περὶ τοῦ ἡρειπωμένου ναοῦ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ἀνευρεθείσης κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ὑπογείου κρύπτης, μετὰ προβολῶν φωτογρῶν εἰκότων.